

odrinemo zgodaj zjutraj, naročili nekoliko brešna za dolgo vožnjo, plačali račun in se zahvalili za prijaznost. Mož je bil z nami prav zadovoljen. Prosil nas je, naj se kot Avstrijci vpišemo v spominsko knjigo.

Od Lourdesa v Pariz.

Drugo jutro ob štirih smo odšli iz hiše. Kmalu potem je vlak oddrdral od Lourdes-a proti atlantskemu oceanu. Ob gavskem obrežju smo se vozili, v polmraku še zadnjokrat

videli baziliko in končali božjo pot. Sedaj je bilo treba skrbeti le še, da pridemo srečno domov.

Po isti progi bi bilo dolgočasno potovati, torej smo si izvolili drugo, namreč čez Pariz.

Ustavili smo se ob devetih v Bayonneu znanem radi nekdanjih velikih orožnih tvornic. Tu so izdelavali posebno bajonete, ki se po tem mestu tudi imenujejo. Mesto je utrjeno. Most čez Aduro je silno dolg, ker se voda prihajajoč iz ravnine ne more hitro iz-

Romarska cerkev v Lourdesu.

liti v morje. Mnogo časa nismo imeli, sicer bi si bili natančneje ogledali zanimivo mesto.

Obiskali smo le lepo gotško cerkev. Prebivavcev šteje mesto 30.000, ki so ali Baski ali Španci. Mesto je prav blizu španske meje, in vredno bi bilo smukniti preko meje v Španijo. Vožnja do prvega španskega mesta San-Sebastiana bi trajala le dobro uro. Potem seveda bi znana rečenica: „tuj kakor španska vas“ zame nič več ne veljala. Omenil sem, da stanujejo tu Baski, to je oni rod, ki dela toliko preglavice jezičarjem.

Ob morju prebivajo na obeh stranéh Pirenej, na Francoskem do 200.000, na Španskem ok. pol milijona. Baski so bili do leta 1839. nekako samostojni. To leto so se združili po večini s Španci. Od tod pa izhajajo karlistovski vstanki. Jezik nima drugega slovtva kakor narodne pesmi, prislovice in pripovedke. Ta rod je neki ostanek starih Ibercev. Pred leti je poskusil naš rojak Topolovšek razrešiti to jezikoslovno uganko, češ da se dá najti podobnost v slovenski narodni govorici. Učenjaki so se uprli nje-